

Conferència
sobre 'l' cant popular religiós.

Senyors

Tots sabem que l' cant hi ha un cant llegendari fill de la iglesia catòlica, expressió pura i sublim del culte que s' fa de la religió que Crist baixat del cel fundà sobre la terra. Cant que té sa deu primera en la boca dels apòstols; que els primers cristians ingenuament usaven com expressió de la fidelitat de la nova fe redentora; qu' els primers sants Pares conduïren? reglamentant allunyant-lo de la corrent de la sensualitat mundana; que l' inspirat Sant Ambros de Venetia, fortificà en la cattedra de Milan, que Sant Gregori el Gran(?) ordena, codifica, comenta, en certa manera en crea la regla, donant-li en forma de 1a virtut altíssima, de bon amor, sapiència, excelsa de un gran ànima d' artista, (donant-li dich) son propi nom: El cant gregorià.

3

del Pare, del Esperit Sant. L'Espòs
març és qui ha bufat en l'esperit
dels elegits, per a que canten la
melodia eterna que tots els cristians
hauríem de estimar, venerar
mes que la que hem.

+ ~~Mes el cant gregorià~~
+ Mes Crist, la iglesia son
tant liberals com la natura; que
d'un pols de mi mes molt mes,
i tota la creació ^{son} creada ~~son~~ pel
verb, tota llueixen la prodi-
giosa ~~de~~ infinita! Per això
tot all que verament parti ànimu
bona ~~existència~~ se pot dir es cristià, com
cristià es el sol, les estrelles, la verdor dels
camps, les maravelles de tota la natura;
tot conta la glòria de Deu com diu el sant
rey profeta. Mes l'home qui està al cim
de la escala dels res creats, te la concien-
cia de son deuer de adoració a Deu, i en
la complexitat de ses relacions ab la natura baixen

ab un proxim, i ab la divinitat, ha
 de fer correspondre grans diferents mo-
 dalitats diferents d'expressió, de tracte
 i fins de gest: d' ^{diferents} destinació (finalitat)
 ha de correspondre diferents modalitats d'expres-
 sió. Si l'home les reuneix i junt, aquesta
 llei la reuneix quada; però la defectuosi-
 tat humana maleia sovint la tanta
 llei de la justícia (la just) i necessita
 de normes obligatòries ab tanta sensibilitat,
 però que l'equilibri se mantingui
 en les lleis que regulen nostra vida
 del cos, de l'ànima. Per això
 Déu ens ha donat lleis que són les nostres
 normes que fan de caminadors, i adensa-
 dos en les disbaixes de nostra passió
 i de nostra imaginació.

La norma del cont religiós
 cristià és el cont dit de ^{llibertisme} ~~just~~ ^{tant} ~~propi~~.
 Mas la iglesia ^{llibertisme} i imatge del Crist
 no espai no ha tancat la porta a les
 espontaneïtats de les modalitats dels homes,
 segons categories ~~diferents~~ costums
 èpoques, i fins països diferents. Per això

5
al costat de la norma del cant gregorià
ha deixat creixer, ^{habelement} el cant
artístic⁺, el cant humil del poble
qu'és com si diguessim la germana
bessona petita de aquella mística,
excelsa que es mouent del tem-
ple, i ha obert robaument en les
aigües pures de la divinitat.

Lo compararia els dos cant el
gregorià i el popular als dos ger-
manes del Evangeli, Maria, Mar-
ta. Enamorades de Jesús tots dues;
Mes Maria ab ^{l'}enamorament mes
alt de l'anima; Marta segnaclora,
distreta vivint ab coses mes baixes, amo-
restada ~~per~~ Jesús per les ~~seues~~ recon-
vencions ^{que l'ega} a la contemplació de Maria;
«Marta, Marta etc — —

— — Per Jesús la estimava
«Marta, i — Marta en una
bona xicota.